

надминува величина-та на мѣсяцы-тѣ, кои-то обыкалять около тѣхъ. Като распространяватъ тѣзи аналогія, най-новы-тѣ астрономы мислятъ, че този законъ за едно велико централно прѣобладающе тѣло ще сѣществва по всяка вѣроятностъ, въ всички высши порядоци на физическо-то устройство.

Това миѣние, по видимому толкозъ основателно, было съвършено оборено отъ открытіе-то на двойны-тѣ звѣзды. Въ тѣхъ ный намѣрвами высша организация, втора по сложность-та си, въ сравненіе съ наша-та слънчева система; но намѣсто да намѣримъ въ съединены-тѣ по този начинъ тѣла преобладаніе въ величина-та на едно-то надъ друго-то, ный виждамы много примѣры, въ кои-то двѣ-тѣ съединены чрезъ тяготѣніе-то слънца сж равны помежду си въ всички отношенія. Въ много други случаи ако и да има разлика то твърдѣ незначителна; обаче въ всички тѣзи высши системы трѣба да сѣществва единъ общъ центръ на тяготѣніе-то.

Като отстранихмы съ таквози възрѣніе прѣдубѣжденіе-то въ полза на необходимо-то сѣществованіе на нѣкой грѣмаденъ централенъ шаръ, кой-то бы надминувалъ по величина-та си мириады-тѣ неподвижны звѣзды, отъ кои-то е заобиколенъ, сжщо тѣй, както наше-то слънце надминува всички-тѣ си спътници —, ный вече можемъ да пристѣпимъ къмъ изслѣдваніе-то на дѣйствително-то сѣществованіе или несѣществованіе на таквозъ тѣло.

Като допушамы негова-та невидимостъ поради грѣмадность-та на разстояніе-то, или поради това че то е несвѣтливо тѣло, се пакъ има още срѣдства, не само да откриемъ негово-то сѣществованіе, но даже и да намѣримъ положеніе-то му въ пространство-то. Ако дѣйствително сѣществува таквозъ тѣло, то най-близкы-тѣ до него звѣзды, ще бжджтъ най-силно изложены на негово-то вліяніе, и ще покажжтъ своя-та близость съ бързина-та на свое-то движеніе. Понеже ный можемъ да проникнемъ въ небесно-то пространство въ всички направленія, то ако звѣзды-тѣ на нѣкоя особена часть на небе-то бѣхж надѣлены съ по-бързо движеніе отъ колко-то всички други, — това незабавно щѣше да са открие. Но до сега таквози нѣщо не е было заблѣжено; и за това ный справедливо можемъ да заключимъ, че таквози движенія не сѣществувать и, слѣдователно, никога не може са намѣри никакво грѣмадно централно тѣло; защото нѣма блѣзды, по кои-то да може да са прѣдположи, че нейдѣ въ пространство-то са намѣрва таквозъ тѣло.

Подиръ всичко това отъ само-себе си са рѣшава въпроса за търсеніе общъ центръ на тяжесть-та на всички звѣзды, кои-то съставляватъ наша-та звѣздна система. Данны-тѣ за таквози изслѣдваніе трѣба да са търсятъ въ посока-та на слънчово-то движеніе и въ посока-та на собствено-то движеніе на неподвижны-тѣ звѣзды. Колко мжно и да е това изслѣдваніе, Медлеръ, обаче, много остроумно ограничилъ свои-тѣ най-подробны издирванія въ една сравнително малка часть на небе-то. Ный вече говорихмы, че наша-та велика звѣздна система има форма-та на единъ пластъ, на кой-то дебелина-та е много малка въ сравненіе съ негово-то протяженіе; поради това лесно са разумѣва, че центра на тяжесть-та на една масса звѣзды, расподѣлены по този начинъ, трѣба да са намѣрва ней-